

surmast, sest temma útles omma júngridele julgeste: „Laatsarus on árrasurnud, láffi árra temma jure!” Agga Tomas útles: „láffi meie fa árra, et meie temmaga surrema!”

Sedda aega, et Jesus olli Peråa-liinnas ja Petanias olnud (X. 40 ja XI. 1—16), olli liggi 2 fuud, Neári-fu hakkatussest senni fui Paasto-fu algmisefks.

Joan. XI. 17—44.

Kui Jesus Petania taggasí tulnud, leidis temma Laatsarust, et ta jo nelli páwa haudas olnud. „Kui núúd Marta kulis, et Jesus tussi, láfs ta temma wasto, agga Maria jái foio. Siis útles Marta: „Issand, ollekíd sinna siin olnud, minno wend ollefs mitte furnud!” Seddasammogi útles párrast fa Maria, fui ta Jesusse jure sai tulnud; Jesus agga útles: „sinno wend peab üllestousma!” Kui Jesus nággi Mariat nutwad, ja Juda rahwas fa nuttis, siis fibwatas temma süddä waimus ja temma meel sai

seggasefs, ja útles: „kuhho ollete teie tedda pannud?” — Nemmad útlesid: „Issand, tulle ja mata”, ning Jesus nuttis! Ja fui nad haua jure tullid, útlesid nemmad: „temma haiseb, sest ta on jo 4 páwa haudas olnud!” Jesus útles: „efks ma ep olle sulle üttelnud: kui sa ussuksid, siis saaksid sa Jummasa au náhha!” ja temma töstis ommad silmad ülles ja útles: „minna tånnan sind, Issa, et sa mind olled kuulnud.” Ja fui ta sedda sai üttelnud, kissendas temma sure heálega: „Laatsarus, tóuse ülles!” ja se furnud tussi wålja, jalgest ja kássist surno máhkmittega máhhitud. Jesus útleb neile: „peástke tedda lahti ja laske tedda miina!”

Joan. XI. 45—53.

Kui Jesus sai Laatsarust surmast üllesár-ratanud, siis uskusid paljo Juda rahwas temma sisse, agga monningad láfsid Wari-seride jure ja útlesid: mis peame meie tegema, sest sesinnane innimenne teeb paljo im-metähte! Agga Kairwas andis nou, tedda